

94. 15 EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.

VI-35.

SIGNAT. c1515CCCXIII.

AD REVERENDISSI-
MVM ET ILLUSTRISSIMVM
PRINCIPEM, DOMINVM
HENRICVM IVLIVM,
Præfulem Halberstad. Ducem Brunf.
& Lunæburg. de nato
filio

GRATVLATIO

Ioannis Caselij.

HELMÆSTADII
In Academia IVLIA.

Ex officina Typographica Iacobi Lucij. Anno
613 13 XCI.
Mense Aprili.

WILHELMUS
AD REVERENDISSI-
MUM ET PRINCIPALISSIMUM
MAGISTRO
M. VII.

In officina Typographica Jacobi Neubergeri
M. DC. LXXI.
Mense Aprilis.

REVERENDISSIME
PRAESVL, DVX ILLV-
STRIS SIME.

Non vna eademq; vis est dicto-
rum, quæ quotidie populus in
ore habet: quod ego nunc te
non doceo, summi ingenij
principem, & varijs recondi-
tisq; litteris præditum: sed vt ad ea, quæ con-
stitui ad te perscribere, ordine & commodè
accedam. Alia enim in ijs sunt non minus ve-
ra, quàm solem lucere meridie: vt quæ de vi-
cissitudine rerum humanarum iactantur: alijs
nihil est falsius, quibus tamen haud scio, an
magis plæriq; assentimur: quales sunt opinio-
nes de diuitijs: de quibus inter se quotidie di-
gladiantur miseri: supersunt alia mediij gene-
ris, quæ si aliquando nos ducunt, tamen sæpè
etiam fallunt. Sed hanc esse varietatem vulgi
opinionum nihil mirum: nec admodum que-
rendum, à quibus videlicet cuiq; tuto disce-

A 2

dere

dere licere videatur. Non semper fixas certasq; esse sententias sapientum; incommodi & iustæ querelæ plus habet. Quo enim nos vertemus in vita, si quos in ea duces nacti fuerimus, ipsi in devia abeunt? Vacillare tamen eos interdū videmus. Etenim etsi Epicharmus vigilare iubet & minimè tradere obliuioni, nemini esse fidendum: hos enim esse neruos sapientiæ: tamen, si quis nec ipse cuiquam fidem præstet, nec alijs fidem adhibeat, omnem vitā subito miscebimus & euertemus. Sed nunc dicam, qua gratia mihi in mentem venerit, de sapientum sententijs dubitare. Cum enim meditarer hanc opellam, obiectum animo meo fuit, quod à sapientibus acceptum tot sæcula celebrarunt: cui sententiæ si & ipse subscriberem, abijcere calamū potius debebam, quàm tibi de nato filio gratulari. Sed cum in hoc gratulationis studium certatim & principes & populos incumbere animaduertentem, cum antè mihi, idem à me non fore alienum, persuasissimè, modo aliquid auditione dignum depromerem; accuratius consideravi, quod
obstare

obstare tali consilio videretur: nec ipsum indignum iudico, de quo paucis differam. Siue vetustior fuit, & nobilior inuentor huius verbi, siue Silenus, cum à Mida in syluis, inter venandum captus fuisset, (hoc autem à priscis relatū recenset Aristoteles) vi coactus ita prodidit: optimum esse non nasci, aut natum quā citissimè exstingui; percellit illud equidem auditorem, & in suam sententiam rapit antè, quàm considerauerit. Sed ipsum prius dictum diuidam, vt de altero tantum loquar: nec tamen magis verum existimo, fatius esse hunc solem, quem primum aspexeris, prius etiam, quàm ipsum & cætera naturæ bona, eiusq; auctorem agnoueris, in mortem perpetuasq; tenebras demergi: quàm de quo tantum, nec ita multis agam: optimum esse non nasci. Sic autem ipse cogito: quod si singulis non nasci, tam expedit, quàm quod maximè; idem omnibus expedire negari non potest. Iam qui velit neminem vnquam vixisse mortalium, hanc vniuersam speciem, vt loquitur, ex vniuersitate rerum sublatam velit: si hæc modo sine

A 3 homi-

homine momentum queat consistere. Sublato homine non solum theatrum relinquetur absq; spectatore, sed etiam, quæ hoc minora sunt, vt cætera, quæ in orbe terrarum omnia, annè esse, sit operæ precium? siue curiosus ille & nature rerum reformator, hoc quoq; asserat, siue in medio relinquat. Quæ omnia si in nihilum redigantur, aut nihil ab initio fuerint; nec superiora sint, à quibus hæc sunt & dependent. Etenim in hoc genere effectis omnibus sublatis, causa aut nulla erit, aut nihili: vt si calor non sit, ignis ipse nusquam sit. Illud qui velit, aut cui perinde sit; nec omnium auctorem esse velit, aut sitne an non sit, perinde habeat. Is igitur cum sapientiam, virtutem, omnia deniq; bona, & illarum horumq; æternum perennemq; fontem cum horreat, & se parricidam conditoris & sui & omnium impiè profiteatur; cum omnia mala meretur, tum hoc vnum maximum, vt nihil sit, seq; infra nihilum esse, si id queat fieri, omnibus exquisitissimis supra Sisyphum, Tantalum, similes, excruciarum excarnificariq; in perpetuum sentiat.

Igitur

Igitur natos esse nos velimus: & gaudeamus,
hoc nos sole, & omnibus, quæ augustissima
illa lux in terris & in cœlo nobis ostendit, per-
frui & animo videre & suspirare primum
solem, auctorem omnium aueamus: & de-
mus operam, vt ij simus, quos ille nos esse iuf-
sit: nec impiè nolimus, nos in hanc vniuersita-
tis scenam venisse: in ea esse, & nostrum
quisq; locum tueri cum dignitate velimus: nec
detrectemus decedere, quando summus ille
imperator annuat. Non autem prorsus hinc
absunt, qui nos hic reliquerunt: nobis etiam
videndum, vt nostrum locum à nobis orti
tueantur. Quod qui faciunt, cur ijs non gra-
tulemur, cum æternæ sapientissimæque vo-
luntati volentes pareant, quo rectius fieri
nihil potest? præsertim principibus, qui sui simi-
les vtilitati publicæ & cultui numinis procreant,
& natos ad imperium, hoc est ad conseruatio-
nem & salutem ciuitatum & populorum edu-
cant. Ego quoque tibi, si hoc accipis, sicut mea
solitus fuisti accipere, & ab humillimo accipe-
res, tibi de nato filio gratulor. Hoc autem per-
hone-

honestum & humanitati consentaneum munus tribus potissimum rebus expleri arbitror: beneuolentia seu animi affectione, & voto, & ope, si quam ferre possit is, qui gratulatur. Esse autem me animo in te tuosq;, quo debeo, & mihi conscius sum, & quibus potui rebus semper declaravi, & declarabo deinceps. In perpetuum enim non minus in te gratus, quam apud te gratiosus esse cupio. Votum facio, eo animo quem præ me fero, idem, quod parentes: vt uiuat, vt valeat, vt virtute dignitateq; regia equet maiores: vt omnibus fortunæ bonis floreat: vt cum populis suis, tum imperio saluus sit. Si hoc quoq; requiritur, vt aliquid etiam à gratulante accedat boni; parum esse, quod à me expectari possit, non infitior, nec posse tamen præstari nihil, puto. Etenim vos fortunæ bonis cumulatissimi principes, & ita merentibus, & quibus libet alijs, beneficia regia largimini: neq; rarò in me & abundè munificus fuisti. Quibus nos animi bonis parandis incubuimus, & si qua de ijs nostra fecimus; ea non ita prorsus communicare cum alijs possumus, neq; tamē prorsus

fus non possumus. Aurum namq; & quæ nomine pecuniæ censentur, casu alicui offerri possunt, & conferuntur sæpè in quemlibet. Virtutis & sapientiæ longè alia ratio est. Nisi enim natura ingenium dederit, nisi laborem ipse subeas, alteri beneficentiæ locus esse non poterit: si illa in promptu habeas; hæc doctorum liberalitas facilè æquat regum magnificentiam: etsi de ea ex auctoritate veterum & bonis rationibus splendidius loqui mihi posse videar. Quod ad me, fortè & alij existimabunt, neque ipse, vt puto, negabis: aliquid me consilij ad felicitatem nati tibi ex Elisabetha, principis Friderici II. regis Daniæ sapientissimi F. posse conferre cum ceteris, siquidem de liberorum, non solnm inferioris conditionis hominum, sed regum quoque & principum educatione, & multa didici, & expertus sum, & cognoscere quotidie laboro. Parum autem abest, quin ex hac ipsa vniuersum hominis curriculum pendeat, quòd prout illa fuerit, ita quemque miserum deinceps, aut felicem esse, necesse sit. Quod si etiam

B

iam

iam Platonem audimus, siue de eius interpretatione magistrum formatoremque vitæ optimum, Socratem, vel à primo ortu, nec minus, quàm ab infantia vel sub pubertatem, illa opus est. Initium enim faciendum erit ab alimento, cuius prima iustaque præbitione, etiam ad temperantiam, moderationem animi, eiusque magnitudinem, via muniri intelligitur: quod idem ille diuinitus contrarijs illustrat, & pro re satis demonstrat. Nec Homerus præterit, vt Phœnix infantulum Achillem nutrierit. Tale igitur tibi princeps Henrice Iuli, munus paro, magnum etiam vti spero, vsuique futurum cum plurimis alijs, tum filio tuo maximè: idque erit ΤΡΙΚΟΠΕΙΟΝ secundum, quod eadem tres deæ fabricabuntur ingenio & oratione, quæ nuptias tuas anno superiore cohonestarunt.

SALVVS SIS CVM MAGNO SOCERO, SOCRV, MATRE, VXORE, FILIO, FRATRI-

TRIBVS, AFFINIBVS, CVMQVE
VESTRIS OMNIBVS: ITA
NOS QVOQVE SALVI ERI-
MVS. NOSTRA ENIM SALVS
MAXIMAM PARTEM, DEPEN-
DETA VESTRA: VNIVERSO-
RVM AVTEM A PRIMA SA-
LVTE: QVINOBIS PRO-
PITIUS SIT IN PER-
PETVVM.

F I N I S.

TRIBVS, AFFINIBVS, CVMQVE
VESTRIS OMNIBVS: ITA
NOS QVOQVE SALVARI
MVVS. NOSTRA ENIM SALVS
MAXIMAM PARTEM, DEPENDET
DE TVESTRA: VNIVERSO
RAM AVTEM PRIMAM SALV-
TVTE: QVINOBIS PROPRI-
PITIVS SIT IN PER-
PETVVM.

FINIS.

ULB Halle

3

001 853 031

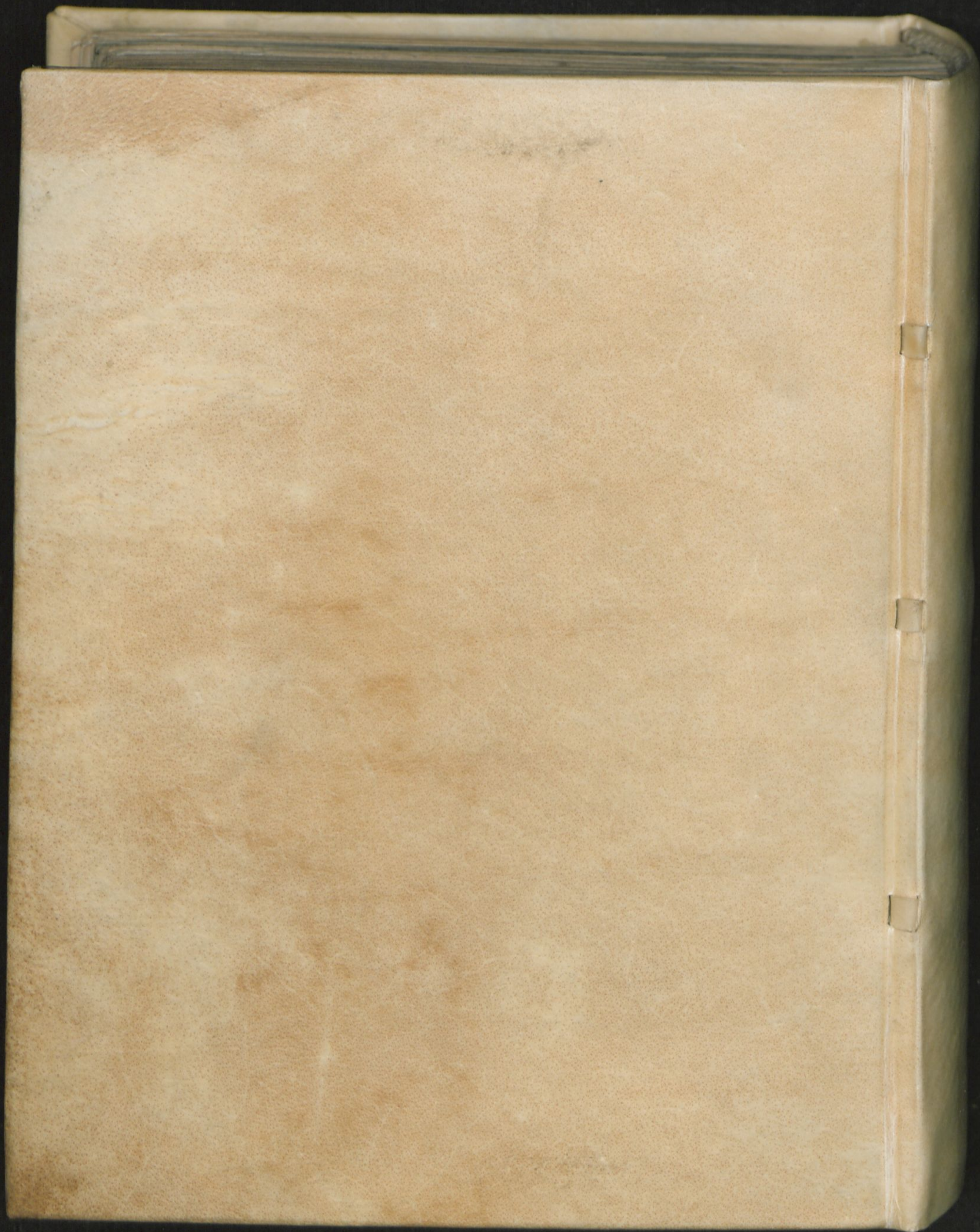

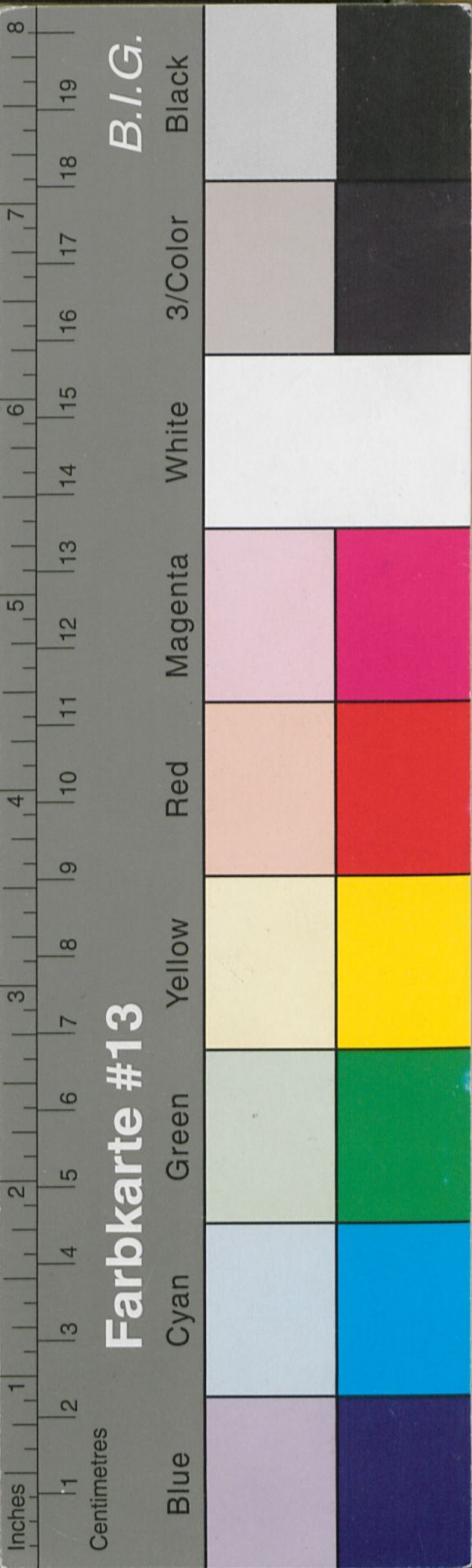
Sb.

Barcode hängt a.
1. angeb. Stück, da 1. Stck. nicht i. Bd.

Stk. 6a nicht erf., da
Hand schrift

12a unvollst., nicht
erf. Stk.

AD REVERENDISSI-
MVM ET ILLUSTRISSIMVM
PRINCIPEM, DOMINVM
HENRICVM IVLIVM,
Præsulem Halberstad. Ducem Brunf.
& Lunæburg. de nato
filio

GRATVLATIO

Ioannis Caselij.

HELMÆSTADII
In Academia IVLIA.

Ex officina Typographica Iacobi Lucij. Anno
613 13 XCI.
Mense Aprili.